

Проте, висока ефективність механізму ДПП як форми взаємодії держави та бізнесу доведена досвідом багатьох країн світу. Тому його необхідно розвивати і в нашій країні для розв'язання важливих соціально-економічних проблем шляхом об'єднання ресурсів державного й приватного секторів. А для цього необхідно подолати ряд законодавчих, політичних, економічних та інституційних бар'єрів, що стримують розвиток та поширення ДПП.

Використана література:

1. Развитие государственно-частного партнёрства в Российской Федерации : веб-сайт. URL: <https://creativeconomy.ru/lib/9138>.
2. Державно-приватне партнерство: позитивні приклади з історії та сучасності: веб-сайт. URL: <https://komora.info/22-golovni-novini/2651-derzhavno-privatne-partnerstvo-pozitivni-prikladi-z-istoriji-ta-suchasnost>.
3. Сазонов В.Е. История государственно-частного партнерства: веб-сайт. URL: http://www.bmpravo.ru/show_stat.php?stat=934.
4. История развития государственно-частного партнерства в мире: веб-сайт. URL: <http://ppp-lawrussia.ru/ekspert/zar/zar-op.htm>
5. Стан здійснення ДПП в Україні: веб-сайт. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini> (дата звернення 19.10.2019).

Федуняк І., к.е.н., доцент,
Пасемник В., студент ВП НУБіП
України «Бережанський агротехнічний
інститут» м. Бережани, Україна

ЯКІСТЬ ЗЕРНА ЯК ГОЛОВНИЙ ЦІНОУТВОРЮЮЧИЙ ФАКТОР

Вступ. На сьогоднішньому етапі розвитку України існує певна система впливу на процеси ціноутворення суб'єктів господарювання. Дана система обмежує підприємства у виборі ціни та створює необхідні умови функціонування для всіх учасників економічних відносин, сприяє створенню вільного конкурентного середовища, а також обмежує розвиток негативних тенденцій, таких як: монополістичне ціноутворення; штучне підвищення цін на товари першої необхідності тощо. Незважаючи на зростаючу роль у сучасному маркетинговому процесі нецінових факторів, ціна залишається його основним елементом.

Цінове регулювання в умовах ринкового середовища – це важлива функція держави. Одним з основних напрямів, завдяки якому реально підвищиться стан господарської діяльності сільськогосподарських підприємств є впровадження заходів, що сприяють підвищенню якості зерна. Протягом останніх років співвідношення цін на пшеницю різної якості дещо змінювалася, що було зумовлене загальною ситуацією. Різні компенсації, виплати, індексації, виручки включалися до закупівельної ціни, тим самим порушувались співвідношення між цінами різної якості.

Насамперед слід зазначити природу ціни, а отже, і формування прибутку сільськогосподарським виробником. Вона пов'язана з існуванням так званої

диференціальної земельної ренти. Суть її полягає в тому, що ціни на сільськогосподарську продукцію формуються за витратами на гірших за родючістю землях, а відповідно, на кращих ділянках виникає надприбуток – рента. Однак, у зв'язку зі складністю визначення цін на сільськогосподарську продукцію по гірших землях, вони не набули практичного поширення у чистому вигляді, а формуються здебільшого за середніми витратами [1].

В умовах посилення ролі України у світовій торгівлі зерном, нарощування обсягів експорту зернопродукції стабільне економічно ефективне функціонування зернового ринку надзвичайно важливим функціонування є забезпечення ефективності організаційно-економічного механізму державного регулювання ринку зерна [2; 3].

Можна зазначити, що ринок зерна – складна ієрархічна система відносин, що виникають між його суб'єктами у процесі виробництва, зберігання та використання зерна й торгівлі ним на засадах вільної конкуренції, вільного вибору напрямів реалізації зерна та визначення цін, а також державного контролю над його якістю та зберіганням. Значення ринку зерна для України важко переоцінити, адже від нього, без перебільшення, залежить рівень життя населення. Близько 40 % агропромислового виробництва безпосередньо пов'язано із зерновими ресурсами.

Головні пріоритети розвитку зернопродуктового підкомплексу на найближчий період – забезпечення нарощування виробництва високоякісного зерна.

Погіршення якості зерна в останні роки – це результат більш впливової дії інших – не тільки цінових чинників. Хоча очевидно, що економічний ефект, який господарства можуть мати від реалізації високоякісного зерна втрачається.

Основні причини зниження якості зерна такі:

- систематичні відхилення від оптимальної структури посівних площ, розміщення зернових культур після гірших попередників, скорочення чистих і зайнятих парів та посівів багаторічних трав;
- значне пошкодження зерна шкідниками;
- розтягування строків збирання урожаю.

Основним об'єктом ринку виступає товар. В умовах ринкової економіки та гострої конкурентної боротьби висока якість продукції забезпечує виробникам стабільну діяльність. Це зумовлює необхідність поліпшувати показники якості, при цьому ціна відходить на другорядні позиції. Контроль якості продукції повинен проходити на всіх стадіях, від виробництва до реалізації.

Підвищення якості зерна можливе за умови дотримання новітніх технологій вирощування зернових культур. Нарощування обсягів виробництва зерна та підвищення його якості нерозривно пов'язане з впровадженням організаційних заходів, спрямованих на підвищення технічного рівня зерновиробництва та забезпечення сучасними приладами і методами визначення якісних показників зерна, підвищення вимог до збереження хлібопродуктів на хлібоприймальних та зернопереробних підприємствах, а також на вдосконалення чинної нормативно-технічної документації.

Висновки та пропозиції. Збільшення прибутку від зернової галузі потребує комплексного використання всіх факторів, які спричиняють кращий результат у сфері виробництва. Це застосування інтенсивних ресурсозберігаючих технологій, максимальне скорочення втрат зерна, висока його якість, а також вибір найбільш вигідного ринку збуту.

Економічний механізм регулювання в сільському господарстві забезпечить на перспективу динаміку зростання основних об'ємних та економічних показників: валової і товарної продукції, маси прибутку та рентабельності аграрного виробництва.

Використана література:

1. Шпичак О.М. Теоретико-методологічні аспекти ціноутворення на сільськогосподарську продукцію. Економіка АПК. 2012. № 1. С. 3–10.
2. Білорус О.Г., Зубець М.В., Саблук П.Т., Власов В.І. Глобальна продовольча безпека. Київ: ННЦ "ІАЕ", 2009. 486 с.
3. Кирилюк Є. М. Аграрний ринок в умовах трансформації економічних систем: монографія. Київ: КНЕУ, 2013. 571 с.

Химич І., к.е.н., доц.,

Тимошик Н., к.е.н., доц.,

ТНТУ ім. І. Пулюя, м. Тернопіль, Україна

ШЕРИНГОВА ЕКОНОМІКА – ЕКОНОМІКА МАЙБУТНЬОГО

Вступ. Будь-який елемент наукової складової не є стабільним. З часом відбувається певна його трансформація відносно необхідності в сучасному світі. Не є і винятком цьому економіка, в будь-якому із своїх проявів.

Так, в змінному економічному середовищі виникла потреба формування такого її виду як – економіки спільного споживання. Адже, на даний момент часу в світі існує неймовірно велика кількість різноманітних речей, якими не тільки можна поділитися, але й непогано заробити на цій справі.

Варто розуміти, що марне витрачання фінансових ресурсів на «одноразові», проте, доволі вартісні матеріальні блага не завжди є доречним.

Основний текст. Перш за все, необхідно дослідити сутність поняття «економіка спільного споживання». Якщо проаналізувати дане визначення, яке можна трактувати і як «шерингова економіка» (від англ. «sharing economy»), то можна відзначити, що дана назва відображає економіку спільної участі.

Вперше це поняття було застосоване ще в 90-х роках минулого століття. Проте, стрімкий розвиток в усіх його проявах дана економічна модель набрала десь починаючи з 2008 року, який відзначився значною світовою економічною кризою.

Такий вид економічного споживання матеріальних речей потрібен тому, що перевиробництво за останні роки набирає значних обертів, що, в свою чергу, значно вплинуло на зростання світового рівня ВВП (рис. 1) [1].